

meget betydelig, hvis det som i Lovforslaget skal udregnes efter de sidste 10 Aar fra 1893—1902. I dette Sogn faar vedkommende Præst og Lærer en ret klækkelig Erstatningssum for de afløste Accidenser, fordi der tilfældigvis har været en større Skatteyder, som har betænkt dem rigeligt, hvorimod i andre Sogne Præsten og Læreren, der ikke have haft det Held at have en saadan Guldfugl, som har haft Brug for deres Virksomhed, faa meget mindre.

Dette er dog maaske kun mindre Ting, men hvad der for mig er en Hovedindvending mod den Maade, hvorpaa det foreslaas afløst, er, at man nu vil paalægge en ny kommunal Skat for hele Landet. Offer og Accidenser udgør ifølge de Lovforslagets Motiver ledsagende Oplysninger over 1,600,000 Kr., og heraf falder paa Accidenser ca. 817,000 Kr. Det er en ganske ny Skat, der vil blive paalagt for Accidensernes Vedkommende. Den er det i noget mindre Grad for Offere- rets Vedkommende, fordi det, som sagt, hidtil har haft Form af en Skat, men for Accidensernes Vedkommende er det en ny Skat, som bliver paalagt Kommunerne. Netop i det Øjeblik, hvor man fra alle Sider taler om at lette Kommunerne og forhandler om, at Staten derfor skal give Tilskud til Kommunerne, vil man paalægge dem en ny Skat. Det forekommer mig, at det netop under de nuværende Forhold er betænkeligt at gaa denne Vej. En anden mindre Ulempe, jeg kunde have Lyst til at anføre, er ogsaa denne særegne Ligning, som nu skal foranstalles. Sogneraadene ere allerede stærkt bebyrdede. Det er næsten ufatteligt, hvorledes et Sogneraad, der ikke har særlig dygtige Kræfter til Disposition, kan overkomme det Arbejde, som nu væltes over paa dem fra alle mulige Autoriteters Side, og nu skulle de ogsaa have denne selvstændige Ligning, noget, som altid har voldt meget Besvær.

Jeg har kun villet fremhæve disse enkelte Betæneligheder over for den Vej, Forslaget vil gaa. Jeg er ingenlunde en Modstander af en Afløsning, tværtimod, jeg vilde ønske, at man kunde finde en heldig Form for Afløsning af Offer saavel som af Accidenser, og for saa vidt er jeg glad ved, at Forslaget er fremkommet. Men man staar her lige over for Vanskeligheder, som ingenlunde ere lette at løse, og jeg har Indtrykket af, at man er i Færd med at foretage et Skridt, som ikke er ganske retfærdigt, og det er derfor jeg

har ønsket at tage Reservation paa enkelte Punkter lige over for Lovforslaget.

Steffensen: Det foreliggende Lovforslag har i en saa væsentlig Grad taget Hensyn til, hvad der i Samlingerne 1893—94 og 1895—96 blev vedtaget i dette Ting — da vi fastholdt, at naar der skulde finde en Afløsning Sted af Offeret, burde der ogsaa finde en Afløsning Sted af Accidenserne — at jeg kun kan anbefale dette Lovforslag til at fremmes paa bedste Maade. — Der er fremhævet adskillige Betæneligheder imod det, saaledes af det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos), at det ikke var raadeligt at medtage Betalingen for Konfirmationsforberedelsen, da det er en ganske frivillig Ydelse. Jeg kan ikke lægge nogen Vægt derpaa. Hvis det er en ganske frivillig Ydelse, kunde man neppe komme ud over den ved simpelthen at forbyde, at den modtages. Men det kan ikke være Mening. Jeg tror, at det saakaldte Konfirmationsoffer er en saa betydelig Del af Præsternes Indtægter her i Kjøbenhavn, at vi ikke uden at være uretfærdige kunne stryge det. Men naar det er Tilfældet, er det sikkert saa som saa med Frivilligheden. Det er egentlig ikke anderledes end med mange af de Ydelser, der tilfalde Præsterne. De ere frivillige i deres Væsen, men gennem Tiderne ere de blevne hævdevundne; det gælder f. Eks. saaledes mange af de Ydelser, der ere henførte under Smaaredsel o. desl.; og som man ikke har taget i Betænkning at lade afløse. — Den ærede sidste Taler kom ind paa Spørgsmaalet om det uretfærdige i, at Accidenserne lignes paa samme Maade som Offeret og komme til at ramme Personer, som slet ikke have Brug for de Embedshandlinger, de vare Vederlag for. Men det er netop Sagen, at vi fra først af ere komne ind paa det uheldige, at der overhovedet skal ydes Betaling for frivillige gejstlige Handlinger. Det er aabenbart forkert; og lige fra de første kristelige Tider her i Landet er der gjort opmærksom paa det uforsvarlige deri. Allerede Adam af Bremen siger for 8—900 Aar siden, at man her oppe hos disse Barbarer skal købe Kirkens Naademidler ved at staa med Pungen i Haanden. Jeg er ganske enig i den Tanke, at det er uheldigt. Det, man nu vil gøre, er ikke at paaligne ny kommunale Skatter, som det ærede Medlem ytrede, men at foretage en Ligning paa Folkekirkens Medlemmer; og det er dog ganske naturligt, at Folkekirkens lønner Præsterne, og at de enkelte, der have